

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.587 van 28 juni 1996
in de zaak A. 67.571/X-6153.**

In zake : Guy POPELIER,
wonende te ANTWERPEN,
Balansstraat 115

tegen :

het Openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Guy POPELIER op 12 februari 1996 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging "van de beslissing van de Raad van het OCMW-Antwerpen van 15 december 1995 waarbij Dr Eric DE SMEDT wordt aangesteld als uroloog in het OCMW-ziekenhuis AZ St Erasmus onafhankelijk van de reeds in dienst zijnde uroloog, Dr Guy POPELIER";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien de "toelichtende nota van wederantwoord" van verzoeker;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. LUST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 maart 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 mei 1996, datum waarop de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 14 mei 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Advocaat D. AERTS die, loco Advocaat M. STOLK, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. LUST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is werkzaam als uroloog in het Algemeen Ziekenhuis Sint-Erasmus dat door het O.C.M.W. van Antwerpen wordt beheerd.

1.2. Reeds sinds 1993 werd er, zowel in de medische raad als in het bijzonder beheerscomité, gesteld dat de medische staf van het ziekenhuis dient te worden uitgebreid met een tweede uroloog.

1.3. De kandidatuur van 2 februari 1994 van Eric DE SMEDT wordt op 23 februari 1994 door de medische raad gunstig geadviseerd.

1.4. Op 7 maart 1995 stelt de medische raad vast "dat er nog steeds geen tweede uroloog benoemd werd".

1.5. Op 21 september 1995 besluit het bijzonder beheerscomité van het ziekenhuis dat "dringend een geneesheer-specialist urologie dient aanvaard. Deze nieuwe te aanvaarden geneesheer-specialist zal zijn activiteiten uitoefenen onafhankelijk van de reeds in dienst zijnde uroloog, met een vergoeding uit eigen prestaties".

1.6. De medische raad herinnert op 4 oktober 1995 aan zijn positief advies met betrekking tot de kandidaatstelling van Eric DE SMEDT. De medische raad stemt er verder mee in een tweede uroloog te aanvaarden.

1.7. Ter zitting van 15 december 1995 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn te Antwerpen "Dr. Eric DE SMEDT tijdelijk te aanvaarden, onder samenwerkingsovereenkomst, als onafhankelijk Geassocieerd Specialist (specialisatie urologie) met vergoeding volgens prestaties uit de honoraria, in het Algemeen Ziekenhuis Sint-Erasmus, voor de periode van 6.12.1995 t/m 31.12.1996".

2. Over de procedure.

2.1. Overwegende dat verzoeker een "Toelichtende nota in wederantwoord" heeft ingediend; dat het procedurereglement een dergelijk stuk niet kent, zodat het uit de debatten dient te worden geweerd;

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat er over de door haar opgeworpen excepties slechts

uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de twee cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen ten dezen niet het geval is;

4. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker aanvoert dat door de aanstelling van Eric DE SMEDT de plichten en de rechten van verzoeker als afdelingshoofd van de dienst urologie feitelijk worden uitgehold, hetgeen door de buitenwereld als een afkeuring van verzoekers wijze van werken wordt gezien, dat hij prestigeverlies lijdt, tot voorwerp van leedvermaak wordt gemaakt en zijn eer en faam in het gedrang ziet gebracht;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat er geen enkele beslissing is genomen met betrekking tot de persoon van verzoeker zelf, dat verzoeker nalaat "het zogenaamde prestigeverlies concreet voor te stellen", dat overigens op de vergadering van 7 maart 1995 van de medische raad is gebleken dat verzoeker "geen enkel bezwaar (meer) had tegen de aanstelling van een tweede uroloog en zelfs een derde uroloog", dat er geen enkele onwettigheid is begaan door de verwerende partij "zodat evenmin kan worden gesproken

over enig moreel nadeel", dat een moreel nadeel kan worden hersteld door de morele genoegdoening die voortvloeit uit een vernietigingsarrest, dat door bijna zestig dagen te wachten alvorens zijn vordering tot schorsing in te dienen verzoeker "impliciet doch zeker (toegeeft) dat huidige procedure geen blijk geeft van uiterst dringend(e) noodzakelijkheid";

4.3. Overwegende dat verzoeker een "gewone" vordering tot schorsing instelt en geen vordering tot schorsing "in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid"; dat hij derhalve "geen blijk (moet geven) van uiterst dringende noodzakelijkheid; dat het voornemen om een tweede uroloog in het ziekenhuis aan te stellen reeds geformuleerd werd in 1993; dat niemand beweert en uit niets blijkt dat enige onvrede omtrent verzoekers wijze van werken aan de basis van dit voornemen lag; dat trouwens verzoeker zelf niet afkerig stond tegenover de komst van een tweede uroloog, zoals blijkt uit de besprekingen van 7 maart 1995 en 4 oktober 1995 van de medische raad; dat, gelet op deze omstandigheden, verzoeker niet overtuigt dat de bestreden aanstelling een afkeuring van zijn wijze van werken is en aanleiding geeft tot leedvermaak en verlies van prestige, eer en faam; dat, aangezien verzoeker geen nadeel, laat staan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert, de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig juni 1900
zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld
uit :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.